

og slippe ham løs, saa han kommer ud paa Gader og Stræder og Veje og volder Ødelæggelse, hvor han færdes. Jeg er tilbøjelig til at holde paa det System, vi har i Øjeblikket, hvor det er enhver tilladt at lære fra sig, naar den Bil, man kører med, fører Betegnelsen Skolevogn og man sørger for dobbelt Bremsesbesætning, saa at ogsaa Læreren kan bremse øjeblikkelig. At der stilles noget større Krav til dem, der skal føre Omnibiler, er kun naturligt. Det maa vel ogsaa gælde for dem, der skal køre Drosker, thi det er Folk, som ofte faar betroet mange andre Menneskers Ve og Vel, og det er kun rimeligt, at deres Uddannelse bliver saa fyldig og alsidig som vel muligt.

Om Kørehastigheden vil jeg sige, at det er jo en lille Fjer i Hatten til Motor-mændene. Der er mange indenfor Motor-mændenes Kreds, der har ønsket Kørehastigheden sat lidt op, og jeg har den Opfattelse, at det at køre hurtigere paa en lige Landevej — jeg erkender, den bør have en vis Bredde — er ikke farligt. Det, der er farligt, er at køre ligegyldigt, at køre hurtigt paa stærkt befærdede Steder og at køre hurtigt om Hjørner. Der ligger Faren, men ikke, naar man kører paa den slagne Landevej, hvor der er fri Bane og fri Oversigt. Jeg tror derfor, at denne lille Imødekommenhed overfor Motorfolkene behøver Lovgivningsmagten ikke at være bange for skal virke skadeligt. Men jeg mener rigtig nok, at man saa ogsaa skal holde paa, at den Hastighedsgrænse, der er sat, bliver overholdt, at ikke nogle kører 70 eller 80 km; det skulde ikke være Meningen. Betingelsen for, at man faar en saadan Til-ladelse, maa være, at man overholder Reglerne. Inde i Byerne er der jo andre Bestemmelser; i København har man Lov til at køre 35 og i Provinsen 25 km. Jeg kender en Provinsby paa Sjælland — jeg skal ikke nævne Navnet —, hvor Kørehastigheden er saa ringe, at man fuldstændig stopper Færdselen i Byens Gader, hvis der holder et Par Vogne, man skal forbi, fordi Gaderne er meget smalle, og noget lignende er Tilfældet i andre Provinsbyer. Men det er der jo ingen Mening i; der skal være Maade med alting. Det kan ikke hjælpe, at man sætter en lav Hastighed, der ikke kan overholdes, som skaber Uro hos dem, der skal frem, og som volder, at man meget let kan komme til at foraarsage Ulykker i Stedet for at gøre Gavn.

Der skabes i Loven Mulighed for, at det kan paabydes, at Motorvogne skal forsynes med Apparater, der forhindrer, at

Fodgængere oversprøjtes med Gade- og Vejsnavs, og jeg tror, at hvis der en Dag opfindes et saadant godt Apparat, vil det være heldigt at faa det hæftet paa. Der findes neppe noget reelt nu; men der er mange handlende, baade i Hovedstaden og i Provinsbyerne, der sukker over den Ødelæggelse, Motorfolkene anretter paa deres Udstillingsvinduer og Façader, for ikke at tale om Fodgængerne, der bliver oversprøjet med Snavs. I det hele mener jeg, man burde paabyde, at Kørehastigheden i fugtigt Vejr og snavset Føre nedsættes, saaledes at der ikke bliver den Risiko for Tilsmudsning af andre, som naar Hastigheden er større — i rent Føre generer det jo ikke saa meget, at Folk kører hurtigt.

Det bestemmes, at Politiet fastsætter Taksterne for Hyrekørsel, men at Taksterne skal godkendes af de kommunale Raad. For at forebygge Rivninger vil jeg tro, det var rigtigt, at det blev Politimesteren, som gjorde Indstilling om Taksterne, og de kommunale Raad, som vedtog dem. Det er det samme paa en anden Maade; men jeg tror, at man ved den Form vil opnaa det bedste Samarbejde.

Erstatningerne er, som ogsaa den ærede forrige Taler sagde, blevet sat 50 pCt. op. For en Motorcykle sættes Beløbet op fra 10 000 Kr. til 15 000 Kr. og for et Automobil fra 20 000 Kr. til 30 000 Kr. Ved første Blik paa Tallene og i Betragtning af, at Motorafgiften foreslaas forhøjet, kunde man tænke sig, at Motorfolkene ogsaa her vilde føle en Udgiftstigning, men efter hvad jeg erfarer, vil Præmien for en saadan øget Forsikring kun stige saa lidt, at det ikke betyder noget som helst — det er nemlig meget sjældent, at Skaden naar saa højt op.

Bødestørrelsen er forhøjet til 5 000 Kr., og der er til Bødebestemmelserne knyttet den Tilføjelse, som vi ellers ikke kender i vor Retspleje, at Bødens Størrelse skal fastsættes under Hensyntagen til den paagældendes Formue. Jeg er ikke sikker paa, at det i Almindelighed vil være rigtigt at lægge Folks Formueforhold til Grund ved Idømmelse af Bøder, men i dette Tilfælde kan det sikkert være rigtigt, thi medens en Bøde paa 100 Kr. kan virke meget tyngende paa en fattig Mand, betyder den jo ikke saa meget for den velhavende; naar den velhavende Mand ved at overtræde Loven kan naa det, han ønsker, vil han maaske gerne give en Bøde paa 100 Kr. baade een og to Gange. Jeg tror altsaa ikke, der er nogen Fare ved at indsætte en saadan Regel her; kun vil jeg anbe-